

32 Яко ли рече ми, ѿ чело-
вѣцы ти: бо єхасе ѿ народатъ:
защо сійките ймахъ Іѡанна,
че войстине бѣше пророкъ.

33 И ѿговори хъ, и рѣкохъ
на Іисуса: не знаемъ, и Іисусъ
їѡнъ ѿговори, и рѣче имъ: нито
лѣзъ ви кѣзувамъ въ коѧ вѣсть
правимъ тіа.

ГЛАВА БІІ

И НАЧНЯ да имъ дѣма съ
прѣтчи: и ќкои членовѣкъ на-
сади лѣзъ, и загради го на
школѣ съ плѣтъ, и ископа въ
нѣго точилъ, и согради кѣла,
и предаде го на работници
ти: и ѿдеси.

2 И когато ѿзвѣлъ гроздіе
то, прати єдногод раба, да зѣме
плоды ти на лѣзъ то ѿ работни-
ци ти.

3 И работници ти, като го
фанаха, бѣха го и испрати хъ
го прѣдѣнъ.

4 И паки прати дрѣги го
раба до нѣхъ: и тогова, като
го бѣха съ каменемъ, разбиха
мъ глава та, и испрати хъ
го на зѣдъ кѣзѣстенъ.

5 И паки прати дрѣги го: и
нѣго оубиха: и дрѣги много
(прашахъ) а ѿнъ єдни бѣха, а
дрѣги оубиха.

6 Прѣчее ѡщие єдногод си
сина возлюблennаго ймаше, и
нѣго посла испрати до нѣхъ,
и говореше, защо ще се за-
срѣматъ ѿ сина ми.

7 Я ѿнія работници рѣко-
ха по междѣ си: защо тоба
є наслѣдникъ: блѣте да го
оубиете, и наше ще буде на-
слѣдїе ти.

8 И като го фанаха, оубиха
го, и изжарли хъ го вънъ изъ
лѣзъ то.

9 Шо ще прѣчее да сопро-
ри господарю на лѣзъ то; ще
дойде, и ще да погуби работни-
ци ти, и ще даде лѣзъ то на
дрѣги.

10 Нито тоба ли писаніе
сте прочели; защо каменѣлъ,
когото не твари хъ на редкѣ
зидатели ти, той быде въ
глава та на оублатъ:

11 О Господа быде тоба:
и єсть чѣдно въ ѿчї ти ни.

12 И поискаха да го фан-
натъ, но оубоакасе ѿ народатъ:
защо разумѣхъ, че
за нѣхъ рѣче прѣтча та: и
установи хъ го та си ѿдоха.

13 И прати хъ до нѣго и ќкои
коиси ѿ Фареси ти и ѿ Ир-
дѣаны ти, за да го оубоватъ
въ и ќко дѣма.

14 Я ѿнъ като дойдохъ, рѣ-
кохъ мъ: Оубителю, знаемъ
защо си истиненъ, и не ма-
риши за нѣкого: защо не
глѣдашъ на лицѣ то на-
членовѣкъ ти, но войстине
пѣтълъ Ехїй оубишъ: трѣ-
бѣва ли да дадемъ дѣнокъ на
Кесаря, илъ не; да дадемъ илъ
да не дѣвамъ;

15 Я Іисусъ понеже имъ